

Ob baevert nô Ézzeng: 't Moet wél zwaere want anders hêlpt 't nie

Ad Otten

Ons moedder ha in 't Gîmmers Nieuwblat 't pregramma gelaeze van de Ézzengse Jübbelfiste in 1995 èn ze ha gezien dèè 'k saome mî Peter van de Elsen verhaole zò vertélle. Ze hag 't mee aajtcheknipt èn 't alvast in d'r dágboek chestooke. Saoves wiejr 'd daor mî sèl-lôteep in-geplèkt èn d'rnaeve skríf se 'n verhaol van hööre zégge over "Corke Otten ob baevert nô Ézzeng".

't Moet chewíst zén in 1918 òv in 1919. Corke waor e jaor òf seuve èn èlk jaor hát ie maer laast fan z'm bîngke gekrîg-ge. Onz oopoe (Leentje) wáz 'r mî nô dòkter De Kuijper gegôn èn die ha gezît: "Vrouw Otten, ge moet 't beentje elke dag pappen!" Èn van toen af krîch Corke èlken dách chloejent haete pap - tusse twae keukendoekke - op s'm bîng-

ke gelîf èn haj kwîkte dan zô hárd dè 't álleng Kraojzánt in Gîmmert hөөrde dè 't nõch steeds nie gowt wás mî Corre z'm bîngke.

Nô 'n jaor pappe kon Corke bekant nie mîr lôøpe, már dòkter De Kuijper von dè Moedder Otten gewoon dûr moes chôn mî pappe, want anderz zò 'd bîngke d'r meskiens wél af moette. Onz oopoe ha toen geskrûwt: "Ja már, ja már, menaer d'n dòkter" èn "Wa, wa iz 'd dan tòch mî ons Corke, menaer d'n dòkter?" De Kuijper ha toen gezît dè 't 'n "verzwering" wás. Veul vertrawe ha se al laang nie mîr in d'n dòkter, már jè, wa moes se doen? Gelukkech wás toen tante Mieke gekòmme èn die ha gezît: "Az 't 'n verzwæreng iz, dan zò ik mî 'ne spejker nõ Ézzeng doen. Dè lejkt me bîtter az die haete pap. Ògèèrm, Corke tòch!" Tante Mieke zò wél mee ob baevert chôn. Dè wáz ôk chezélleg ôk nõg ôk, ôk fûr de kéndèr, want tante Mieke ha 'nen hille grôte waandelwaoge. Dôr kon Corke wél in, saome mî Miekès daochter Tonia, wand die wás nõch kléén.

Sanderendaogz al gonge ze op stap. Corke èn Tonia in de waoge. Leentje èn Mieke stillekez biddent 'r aachterán. Ob d'n Ézzengsen Dejk han de twæ kléén in dieje waandelwaoge inîns sônne lòl, dè de waoge dûrvan d'n dejk afspolkerde.

Rèègd de sloot in.

"Gòtsammelièfhébbe", zîn Leentje èn "Jezus márante bármhártechajt", zîn Mieke. Már 't waor gelukkech hòchsômmer. De sloot ston draojch. De joong mekeerde niks èn ôk 't hèffelke spejkers wáz behaawe. De baevert kon dus che- woon vol-braocht wõrre èn toen wáz 't chewoon afwaachte òv 't sò hèlpe.

Èn 't holp nie!

Már al gaowèchtèg bleek dè dè ôk chînne wonder wás. In Gîmmert waore Daojtse zusterkes chekòmme van 't Wit-Chael Kraojs èn die han tîgge Corkez aawlööj èn tîgge de álleng bürt chezît dè dè vòlges hullie mî dè bîngke van Corkes hîllemól gîn verzwæreng wáz èn dè se mî dè mènneke már 's nõ 't chaasthaojs moesse gôn in Veghel èn dè se nie tîgge dòkter De Kaojper moesse zégge dè hullie dè gezît han.

Leentje wás toen mî Corkes stiekkem mî d'n tram nõ Veghel gedôn èn de zusterkes han wél gelejck, hè! 't Waor gîn verzwæreng. Corke wiejr ge-oppereert èn e jaor látter liejp ie wîr az 'n hèrt.

(Spelling Vos; met dank aan Wim)